

Andra Rotaru (n. 1980, București). Este fondatoarea revistei multimedia și multilingve *Crevice* (www.crevices.ro). Intersecția dintre arte a fost dintotdeauna o preocupare majoră a sa și a inițiat colaborări crossmedia - poezie și coregrafie (performanceul de dans *Lemur*, prezentat de coregraful Robert Tyree în America și în Europa), poezie & ficțiune & video (documentarul *All Together*, realizat în perioada rezidenței The International Writing Program, 2014, la Universitatea din Iowa), fotografie (*Photo-letter pairing*, care a implicat comunitatea din Iowa și scriitorii IWP). A susținut lecturi, panel-uri și prezentări în New York, Chicago, Portland, Iowa, Dubuque, Cedar Rapids, Mexico City, Puebla și în Europa, iar poemele ei au apărut în traducere în diverse limbi. A publicat *Intr-un pat, sub cearșaful alb* (Vinea, 2005, Fractalia 2015), recompensat cu Premiul „Mihai Eminescu“, Opera Prima, premiul Asociației Scriitorilor din București, premiul „Tudor Arghezi“, premiul Uniunii Scriitorilor din Sibiu „Iustin Panță“ și premiul „Ion Vinea“, *En una cama bajo la sábana blanca* (traducerea volumului de debut în spaniolă, 2008), *Tînuturile sudului* (Paralela 45, 2010), *Lemur* (Cartea Românească, 2012). *Lemur* a fost distins cu premiul „ Tânărul poet al anului“, în cadrul Galei Tinerilor Scriitori (2013). Volumul e publicat în America, la editura Action Books, traducere de Florin Bican (2018). În 2017, texte din *Tribar* au câștigat premiul revistei americane *Asymptote Journal* (traducere de Anca Roncea).

ANDRA ROTARU tribar

NEMIRA

nu am purtat niciodată trupul aşa cum ai purta un copil,
nu l-am privit niciodată ca fiindu-mi prieten.

bucuria în țara astă părăsită
prin care amintirile trec. în care nimic
nu se leagă de altceva, în care nu rămân amprente

sunt eu

Cuprins

I. wrong connections.....	7
intermézzo	15
II. Content not found.....	17
intermézzo	22
Tinerețe. Youth. Jeunesse	27
III. disciplinarea corpului/ eliberarea mișcării	30
intermézzo	35
The Quasi-Infinite	47
Intermingling of two worlds.....	48
IV. O formă de ascultare.....	49
berceuse.....	51
V. The dog is made of snow and so am I	59
Ierarhia în grup	61
Intermézzo. Mockingbird	69

wrong connections

In the British *Journal of Psychology* R. Penrose published the impossible “tribar”. Penrose called it a three-dimensional rectangular structure. But it is certainly not the projection of an intact spatial structure. The “impossible tribar” holds together as a drawing purely and simply by means of incorrect connections between quite normal elements. The three right angles are completely normal, but they have been joined together in a false, spatially impossible way. – *The Magic Mirror of M. C. Escher*, Bruno Ernst

Am putea face un portret realist al celui de lângă noi sau o trecere în revistă a trecutului său. Observăm funcționarea limitată sau prodigioasă a organelor de simț. Ochii, gura, pielea – adună informații despre lumea exterioară, pe care un creier le poate procesa și va decide ce să facă mai departe. Unele specii supraviețuiesc cu ajutorul simțurilor (câinele cu miroslul, liliacii cu auzul).

Aproximativ 80% din ceea ce procesează creierul uman se datorează lucrurilor văzute. Să urmărim diverse stadii:

stă într-un mânunchi de ierburi: se usucă sub ea. și hainele se usucă pe ea. să-ți pui dorințe când arunci ceva în apă. rugina unește fierul sub apă. nimeni nu trece, zgomotul rafalelor de apă.

membranele fiecărui organ rup din cele alăturate. haitele de sălbăticiumi sparg zorii. mirosul de piele uscată în tandem cu agitația de apă.

bătaia apei. întind ghearele și apucă organismele care saltă. palele morii de vânt bat. axul transmite mișcarea. alimentarea continuă în partea superioară a morii. în partea de jos apar făina și tărâțele.

aer cinetic, aer mecanic. energia unei bătrâne pe marginea apei.

trosnet. când părul se izbește de păr

în fotografia din 1940, femeia avea alături un cărucior. în acesta, o fetiță ținea în brațe un cal de lemn. coama lui era formată din 3.172 de fire aspre de păr. la fiecare legănare a șei, un fir trosnean.

poza a fost făcută când coama era un element sigur pentru liniștea infantului. în caz contrar, fetița și-ar fi supt unghiile până când acestea trosneau. făceau un șanț ridicat pe mijloc, iar formațiunea cornoasă ar fi rămas aşa pe veci. degetele ei ar fi avut gheare pe dinapoi la vîrstă adultă, niște diformități nenecesare.

scrâșnet. când dentina cedează

când i-au dat primele măsele, femeia îi punea vată cu spirt pe gingii. copila plângea puternic, gingeile se inflamau, iar roșeața produsă de alcool semăna cu necroza tisulară. cu gheață pusă în exteriorul obrazului, într-un săcul de tifon, durerea devine suportabilă. câte un junghi îi străbătea corpul. atunci strângerea dinții tare, încât presiunea pe care o exercitau șirurile de dinți de sus asupra celor de jos se elibera într-un zgromot sec, de coroziune iminentă a smalțului.

clipire. imprevizibilul unei figuri devenite asimetrice

axa pe care doi ochi care par de aproape sau de departe simetriți, este perturbată. când se lovește din palme, frica o face pe fetiță să își închidă pleoapele. se produce atât de rapid, încât nici păpușile cu ochi de plastic nu o pot imita. își apasă des suprafața pleoapelor, până devine vineție. simpla privire a cuiva devine dureroasă, provocându-i spasme. mușchii trași în toate părțile fac ochii să se zbată câteva secunde.

roadere. degete de copil

țesutul moale și roz e macerat în interiorul gurii. buzele se lipesc de suprafața osoasă a falangelor. savurează materialul dur de proteine, apendicele pielii. che-ra-ti-nă.

din ce începe să crească rădăcina?

după ce crește unghia, degetul e acoperit, marginea exterioară a unghiei este moartă, albă. „unghiile oamenilor s-au păstrat de la strămoși îndepărtați, care le foloseau pentru apărare.“

fetița roade cu zgomot, nu știe că e o formă de agresivitate. ea nu se poate apăra, aşa că își neutralizează armele.

*

Stadiul doi: identificarea cu elemente chimice și alte specii; asemănarea dintre regnuri; posibilități infinite.

La începutul sec. al XX-lea se elaborează teoria cromozomială a eredității, apoi se descoperă rolul genetic al acizilor nucleici. În 1953 cercetătorii au reușit să descifreze structura intimă a macromoleculei de AND.

aur: Aurel, copil cu părul de aur, ești de aur, viața mea pentru tot aurul din lume, element chimic din tabelul periodic care are simbolul Au și numărul atomic 79, metal tranzițional, metal de ornament, stabil față de agentii corozivi.

Platină - Aur - Mercur

cules sub forma unor bucăți strălucitoare din nisipurile râurilor și din depunerile aluvionare:

electronegativitate (Pauling): 2, 54

Muzeul Aurului, unicul din Europa, se găsește în orașul Brad, județul Hunedoara

copilul ridică ochii la fotograf pentru o secundă, cât strâng în brațe o mince rotundă și apucă să clipească; fotografia a fost datată de tată 1983, vîrstă de 3 ani, copil blond. Sex -

nuc - rimează cu cuc. cuc: pe unde fac copiii mici de sex masculin pipi. pasăre migratoare din ordinul Cuculiformes, familia Cuculidae

Stare de conservare:

<u>Dispărut</u>	<u>Pe cale de dispariție</u>	<u>Risc scăzut</u>
EX	EW, CR, EN, VU, NT	LC

Regn: Animalia	Încrengătură: Chordata	Nume binominal: Cuculus canorus
----------------	------------------------	------------------------------------

cucul își depune ouăle în cuiburile altor păsări. ceas cu cuc, lapte de cuc, singur cuc

*

Stadiul trei: exemple și percepții. Memorii înșelătoare/
veridicitatea faptelor și amintirilor

„întotdeauna mă întorc acasă,
întotdeauna în casa tatălui meu.“¹

¹ Novalis

chiar dacă vocea e străină astăzi, o voi folosi. cu ea îți voi spune: „în vremurile acelea de obscenă reproducere vivipară, copiii erau întotdeauna crescuți de părinți. (...) ulterior, mintile lor aveau să vadă lucrurile la fel ca și trupurile lor.“¹

animalele stăteau acolo, dar nu-mi dădeau atenție, privind la isprăvile mele antigravitaționale cu o nepăsare de dobitoace.

*

„prin oxigenare precară, obții o castă inferioară.“²

și-a notat cu un scris mare cuvintele. apoi s-a rugat să o poată opri. ieși din trupul asta, rupe dependențele! infantul are obiceiuri derutante. nu face nimic atunci când nu vrea. forțarea e o desensibilizare. orice discurs matern e o invazie toxică.

„pentru a-și asigura un minimum de continuitate, copilul recurge la clivajul: obiectul vizat de pulsiuni este scindat în obiect „bun“ și obiect „rău“, care va avea destine relativ distincte în jocul proiecțiilor și introiecțiilor. copilul identificat cu unul sau cu celălalt va trece de la stări paradijiale la stări de părăsire, de persecutare, de anihilare.“³ când suprafetele haosului nu mai sunt adânci, liniștea iese cu totul.

¹ Aldous Huxley

² Aldous Huxley

³ Anne-Marie Blanchard

*

cea mai mare frică e a autoprofeției: să nu recunoști peste ani nimic. muribunizii încă așteaptă.
formele sunt făcute din forme.
azi am întâlnit un mort care se ridică cu o mână
de neclintit.

fantasmele de la vârste mici se dezintegreză lent.
capul mi-e ținut în palme. tălpile sunt legate.
m-au urcat pe masă, m-au învelit. m-au obligat să închid ochii.

*

Stadiul patru: moartea

a fost o vreme când puneam o batistă pe corpul lui; era un moment lipsit de suflu. respirația era inexistentă, la fel și gloria unei dimineați în care arbuștii se revârsau peste noi. se auzea în fundal: asta e noaptea cea mare.

cu marginile îndoite spre interior, din mâinile lui piereau acum viațuitoarele și oamenii, nopțile la marginea malurilor, gheața din timpul naufragiilor, chemările celor dispăruți, urmele de corpuri din tranșee, caii somnambuli în marș forțat, copiii blonzi, fiii, săngele din animalele sacrificate.

“Present present presentness
High mahogany bed roods&

intermézzo

rails do ring loop ties back
A sets down and C takes up
conformity to that uniformity
Ownership and ownership it
is a maxim of logic the Double
of the object is that I desire it.¹

dacă nu mai vezi. apoi te lași pe o parte, iar polița de lemn a sobei se face scrum. vin iernile și ai părul moale. un copil se lipește de tine, își trece părul și capul prin tine. te ține strâns. vâslește, căldura ieșe din sobă, hârtia de ziar arde, miroslul de jăratec în casă.

trupurile carbonizate, tinere. nu le alungă nimeni.

apoi, dacă nu vezi, nu ține lumânări pe masă. mâinile se duc la piept. sub carne crudă încă se murmură. miroase aerul, e noapte. adie căldura din plămânii scobiți. am aruncat tot interiorul lor. ești norocoasă să fii părtașa unor astfel de nopți.

ne mișcăm mâinile. uneori facem cocostârci, alteori rotocoale. nu e momentul să ne temem, asta e noaptea cea mare, *noapte bună și multe jucării*.

*

șuierul străbate distanța. aparatele auditive ușurează procesul de dispariție a dialogului. o formă de dialog prin penetrare.

ce este particula de aer? ce este explicația înțelesului particulelor de aer? cum arată?

¹ Susan Howe, *The Midnight*